

Побутова магія

Марина Соколян

Чи можеш ти чогось боятись,
Чудовий, сильний, молодий?
Мені потрібно це дізнатись,
Щоб знати все і не вагатись,
Щоб не програти цей двобій.

Чи тіні темною порою
Сідають на твоє вікно?
Чи сум минулого з тобою
Говорить тихо над водою
Швидкотекучого кіно?

Чи сіра неміч зазирає
У сни про твої сиві дні,
Коли безсилля огортає,
І скроні біль німий стискає,
Як ніч запалює вогні?

Чи вітер часу не віщує
Самотності слизьку ходу?
Чи п'яну бідність не малює
Твій сумнів. Він не пророкує
За долесхилом — пустоту?

Цей страх мені віддай, мій милий.
Я ним начиню подушки,
Сплету із нього одяг білий,
Порозливаю у пляшки.